

**Commissie
Integraal
Waterbeheer**

Protocol verantwoordelijkheden zwemwaterkwaliteit

December 2003

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
2	Analyse	4
2.1	Juridische aspecten	4
2.1.1	Europese zwemwaterrichtlijn	4
2.1.2	Wvo / Bkmo	4
2.1.3	Whvbz / Bhvbz	5
2.1.4	Relatie Whvbz en Wvo/Wet op de Waterhuishouding	5
2.2	Afbakening vraagstelling	6
3	Aanbevelingen	7
3.1	Aanwijzing badzones	7
3.2	Meetnet met representatieve monsterpunten	7
3.3	Toepassen herbemonsteringsprotocol	7
3.4	Eenduidige inzameling en doorgeleiding onderzoeksresultaten	8
4	Aandachtspunten	9
4.1	Nieuwe Europese zwemwaterrichtlijn	9
5	Samenvattend	10

Bijlagen

1	Herbemonsteringsprotocol	13
2	Inzameling van gegevens voor de EU zwemwater rapportage	16

1 Inleiding

In 1996 is, door de toenmalige Werkgroep monitoring zwemwaterkwaliteit van CIW-V, een advies uitgebracht over de verantwoordelijkheidsverdeling met betrekking tot metingen en rapportage van de Nederlandse zwemwaterkwaliteit. Met de aanbevelingen uit het advies is de procedure rondom zwemwater sterk verbeterd. Het gaat daarbij om: het toekennen van de functie zwemwater, het aanwijzen van badzones, het meten van de waterkwaliteit en het rapporteren van de meetresultaten aan de Europese Commissie.

Desondanks is de Staat der Nederlanden verwickeld geweest in een procedure bij het Europese Hof voor het niet voldoen aan de Europese zwemwaterrichtlijn. Op 19 maart 2002 is Nederland veroordeeld, omdat de zwemwaterkwaliteit en de bemonsteringsfrequentie niet volledig aan de richtlijn hebben voldaan.

De veroordeling in de Hofzaak was voor de CIW-werkgroep 'Water en milieu' aanleiding om de subwerkgroep Zwemwater te vragen de verantwoordelijkheden rondom zwemwater opnieuw duidelijk te maken.

Omdat de verantwoordelijkheden rondom zwemwater sinds 1996 niet wezenlijk zijn veranderd kiest de subwerkgroep ervoor het protocol uit 1996 te updaten. De aanpassingen blijven beperkt tot het in de huidige context plaatsen van de verantwoordelijkheden en het in het protocol opnemen van de aanbevelingen die zijn uitgebracht naar aanleiding van de veroordeling in de Hofzaak.

2 Analyse

2.1 Juridische aspecten

2.1.1 Europese zwemwattichtlijn

In de Europese zwemwattichtlijn (76/160/EEG) is voorgeschreven dat de bevoegde instanties van de Lidstaten de bemonstering van het zwemwater verrichten (art. 6, lid 1). Elke Lidstaat dient de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om aan de zwemwattichtlijn te voldoen (art. 12, lid 1). Daartoe behoort uiteraard ook het aanwijzen van ter zake bevoegde instanties.

Ten aanzien van de plaatsen van onderzoek bepaalt de richtlijn: "De monsters moeten worden genomen in zones waar de gemiddelde baddichtheid per dag het hoogst is" (art. 6, lid 2). Hoewel de richtlijn op dit punt niet erg duidelijk is, lijkt het in de systematiek van de richtlijn logisch dat in elke 'badzone' afzonderlijk bemonstering plaatsvindt. In het jaarlijks door de Europese Commissie uitgebrachte rapport 'De kwaliteit van het zwemwater' wordt dan ook uitdrukkelijk deze interpretatie aangehouden. 'Zones' in artikel 6 moet dan worden gelezen als 'locaties binnen een badzone'. Het begrip 'badzone' wordt (in artikel 1 van de richtlijn) gedefinieerd als 'plaats waar zich zwemwater bevindt', waarbij onder zwemwater wordt verstaan:

"alle wateren, of delen van wateren, te weten stromende of stilstaande zoete wateren alsmede zeewater, waarin het baden:

- door bevoegde instanties van elke Lidstaat uitdrukkelijk is toegestaan, dan wel;
- niet is verboden en gewoonlijk door een groot aantal baders wordt beoefend".

In de Nederlandse wetgeving is de Europese zwemwattichtlijn geïmplementeerd in enerzijds de Wet Hygiëne en Veiligheid Badinrichtingen en Zwemgelegenheden (Whvbz) en het daarop gebaseerde Besluit Hygiëne en Veiligheid Badinrichtingen en Zwemgelegenheden (Bhvbz) en in het op de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) gebaseerde Besluit kwaliteitsdoelstellingen en metingen oppervlaktewateren (Bkmo).

2.1.2 Wvo / Bkmo

Als bevoegde instantie tot het verrichten van het in de richtlijn bedoelde onderzoek zijn in het Bkmo de waterkwaliteitsbeheerders aangewezen (art. 10 Bkmo). De waterkwaliteitsbeheerders dienen, binnen drie maanden na afloop van een kalenderjaar, een toetsing van de onderzoeksresultaten aan de kwaliteitsdoelstellingen uit te voeren en een overzicht van de onderzoeksresultaten en de resultaten van de toetsing te sturen aan de ministers van VROM en V&W (art. 9 Bkmo). De nota van toelichting op het Bkmo is daarbij duidelijk: "Het verrichten van onderzoek, de toetsing en het opstellen in verband daarmee van een overzicht behoren tot het waterkwaliteitsbeheer".

Met betrekking tot de plaatsen waar gemeten moet worden bepaalt het Bkmo: "Ten aanzien van oppervlaktewater waaraan de kwaliteitsdoelstelling zwemwater is verbonden, dient het onderzoek te worden verricht op een plaats die representatief is voor het gedeelte van het oppervlaktewater, waar doorgaans de meeste zwemmers worden aangetroffen" (bijlage V, onder punt 1).

Naast de aanwijzing dat het onderzoek valt onder het waterkwaliteitsbeheer, schrijft het Bkmo ook voor dat de waterkwaliteitsbeheerder jaarlijks een omgevingsonderzoek uitvoert. In het onderzoek wordt gelet op omstandigheden die van negatieve invloed kunnen zijn op de kwaliteit van het zwemwater. Artikel 4 lid 3 van het Bkmo schrijft een dergelijk omgevingsonderzoek één maal per jaar voor.

2.1.3 Whvbz / Bhvbz

In de memorie van toelichting bij de Whvbz wordt in de paragraaf "Onderzoek" uitdrukkelijk gesteld dat, bij de beoordeling van de vraag of het zwemwater voldoet aan de normen, uitgegaan wordt van het krachtens de Wvo door de waterkwaliteitsbeheerder verrichte onderzoek. Onder "Voorschriften ten aanzien van toetsing" (aan de normen van het Bhvbz) leest men dan ook: "1. Er wordt uitgegaan van de gegevens uit het onderzoek dat wordt verricht ingevolge artikel 4, eerste lid van het Besluit kwaliteitsdoelstellingen en metingen oppervlaktewateren".

Artikel 4 eerste lid van het Bkmo regelt dat oppervlaktewateren waaraan de functie/kwaliteitsdoelstelling zwemwater is verbonden moeten worden onderzocht op een wijze als in het Bkmo beschreven. Op het toekennen van de kwaliteitsdoelstelling zwemwater wordt hieronder bij de relatie Whvbz en Wvo / Wet op de Waterhuishouding nog nader ingegaan.

Ook in het kader van de Whvbz moet of kan onderzoek worden verricht. Gaat het om een zweminrichting in oppervlaktewater dan is de houder verplicht dagelijks eenvoudige metingen (meting van doorzicht en de zintuiglijke parameters: geur, kleur, olie, schuim en vuil) te verrichten (art. 36 Bhvbz) en kan deze bovendien verplicht worden verdergaand onderzoek te verrichten (art. 37 Bhvbz). Deze metingen komen echter niet in de plaats van het onderzoek door de waterkwaliteitsbeheerder, maar zijn aanvullend daarop (zie de nota van toelichting op het Bhvbz, blz. 21/22 en 28/29). Voorts kunnen Gedeputeerde Staten bij Amvb worden verplicht om op de door hen geïnventariseerde zwemplaatsen in oppervlaktewater, voor zover het geen zweminrichtingen zijn, onderzoek te verrichten (art. 10a, lid 2, Whvbz). Uit de toelichting op het wetsontwerp wordt duidelijk dat het ook hier gaat om aanvullend onderzoek "naast het onderzoek krachtens de Wvo" (Memorie van Toelichting, blz. 13). Overigens is nooit overwogen een dergelijke bepaling in het Bhvbz op te nemen.

2.1.4 Relatie Whvbz en Wvo/Wet op de Waterhuishouding

De Whvbz schrijft voor dat de provincies voor de plannen als bedoeld in de Wet op de Waterhuishouding (provinciale waterhuishoudingsplannen en beheersplan rijkswateren) een lijst aanhouden van zweminrichtingen in oppervlaktewater en andere plaatsen waar door een aanmerkelijk aantal personen in oppervlaktewater pleegt te worden gezwommen. Op basis van deze inventarisatie van zwemgelegenheden kan toekenning van de functie zwemwater plaatsvinden in de water-

huishoudingsplannen van de provincies of het beheersplan voor de rijkswateren. Hierbij moet een (maatschappelijke) afweging worden gemaakt. Niet in alle gevallen zal aan oppervlaktewater waarin zich geïntermediateerde zwemplaatsen bevinden de functie/kwaliteitsdoelstelling zwemwater worden toegekend. Op geïntermediateerde zwemgelegenheden die met het oog op andere belangen niet de functie zwemwater toegekend krijgen, dient een zwemverbod ingesteld te worden.

2.2 Afbakening vraagstelling

- Met verwijzing naar paragraaf 2.1 kan geconcludeerd worden dat de verantwoordelijkheidsverdeling voor de metingen naar de zwemwaterkwaliteit op grond van de Europese zwemwaterrichtlijn en de Nederlandse wetgeving duidelijk is: de waterkwaliteitsbeheerder is verantwoordelijk voor de metingen!
- De kern van de vraagstelling schuift hiermee op naar de volgende twee vragen:
 - o Op welke wijze wordt invulling gegeven aan de aanduiding van badzones?
De Europese richtlijn gaat feitelijk uit van het bemonsteren van elke badzone afzonderlijk. In hoeverre men bij de aanduiding van badzones zwemgelegenheden in de nabijheid van elkaar meer of minder clustert of juist niet, zijn niet veel aanwijzingen. Er is hier dus een interpretatievrijheid. Wel staat vast dat niet met elkaar in verbinding staande zwemwateren niet geclusterd mogen worden.
 - o Welke interpretatie wordt gegeven aan een representatief monsterpunt voor zwemwater?
De waterkwaliteitsbeheerder is, zoals in het voorgaande aangegeven, gehouden de zwemwaterkwaliteit te onderzoeken en vast te stellen op een plaats die representatief is voor het gedeelte van het oppervlaktewater waar doorgaans de meeste zwemmers worden aangetroffen.
- De verantwoordelijkheden rondom de Europese zwemwaterrichtlijn moeten bij voorkeur worden uitgedrukt in praktische richtlijnen voor het zwemwateronderzoek.

3 Aanbevelingen

Gelet op de afbakening van de vraagstelling moeten de richtlijnen zich toespitsen op:

- de aanduiding/aanwijzing van badzones;
- het formuleren van een meetnet met representatieve monsterpunten.

Daarnaast is aandacht nodig voor:

- het toepassen van het herbemonsteringsprotocol;
- een eenduidige inzameling en doorgeleiding van de onderzoeksresultaten richting de Europese Commissie.

3.1 Aanwijzing badzones

Bij de aanduiding van badzones mag geen conflict optreden met de Europese zwemwaterrichtlijn en de uitleg welke daaraan door de Europese Commissie wordt gegeven. Dit betekent dat zich in elke officieel aangewezen badzone minimaal één monsterpunt moet bevinden.

3.2 Meetnet met representatieve monsterpunten

Het gewenste maatwerk voor een representatief meetnet kan alleen geleverd worden op basis van gezamenlijk overleg tussen provincie en waterkwaliteitsbeheerders. Essentiële gegevens voor het in dat overleg vast te stellen zwemwatermeetnet zijn:

- de door de provincie geïnventariseerde zwemgelegenheden in oppervlaktewater;
- de in waterhuishoudingsplannen/beheersplannen aan oppervlaktewateren toegekende functie zwemwater;
- het omgevingsonderzoek door de waterkwaliteitsbeheerder op en nabij zwemgelegenheden naar omstandigheden die van negatieve invloed kunnen zijn op de kwaliteit van het zwemwater.

Het zwemwatermeetprogramma wordt jaarlijks vastgesteld in de periode november/december in overleg tussen de provincies en de waterkwaliteitsbeheerders aan de hand van het meest recente omgevingsonderzoek.

3.3 Toepassen herbemonsteringsprotocol

Het herbemonsteringsprotocol (bijlage 7 van het hoofdstuk 'Functiegerichte waterkwaliteitsdoelstellingen' van de CIW-Leidraad Monitoring; zie ook bijlage 1 van dit protocol) is opgesteld om binnen Nederland op een eenduidige manier om te gaan met normoverschrijdingen.

Het blijkt in de praktijk lastig te bepalen wanneer een onverwachte overschrijding het gevolg is van een monster- of analysefout,

werkelijk verslechterde waterkwaliteit of een niet representatieve monstername. De huidige kwaliteitszorg bij monstername en analyse moet bewuste of te traceren fouten uitsluiten. Bij normoverschrijding kan een bevestiging gezocht worden door middel van herbemonstering, ongeacht de vermoede oorzaak.

Wordt gekozen voor herbemonstering, dan wordt altijd het resultaat van de herbemonstering opgeslagen en gerapporteerd. Nader onderzoek naar de oorzaak van de overschrijding dient te worden uitgevoerd als een locatie meerdere normoverschrijdingen vertoont, of als de herbemonstering de eerder geconstateerde normoverschrijding bevestigt.

Door het herbemonsteringsprotocol correct toe te passen wordt voorkomen dat monster- of analysefouten onterecht leiden tot constatering van een normoverschrijding.

In het herbemonsteringsprotocol is het volgende opgenomen:

De waterkwaliteitsbeheerder:

- beslist zelf over het al dan niet uitvoeren van herbemonstering en stelt de provincie op de hoogte;
- rapporteert het resultaat van de herbemonstering (tweede getal) als uiteindelijk resultaat in de jaarlijkse rapportage naar RIZA.

De waterkwaliteitsbeheerder en de provincie:

- beslissen over de wijze waarop het nader onderzoek wordt uitgevoerd.

3.4 Eenduidige inzameling en doorgeleiding onderzoeksresultaten

Stroomlijning van de inzameling en doorgeleiding van de onderzoeksresultaten ten behoeve van de jaarlijkse rapportage van de Europese Commissie over de zwemwaterkwaliteit is noodzakelijk om onvolledige of onjuiste presentatie te voorkomen.

De belangrijkste kenmerken van de te volgen inzamelingsprocedure zijn:

- de waterkwaliteitsbeheerder verzorgt de metingen gedurende het badseizoen;
- de waterkwaliteitsbeheerder rapporteert de meetresultaten zo snel als mogelijk is, bij voorkeur binnen 3 dagen na monsterneming, aan de provincie (actuele gegevensverzameling en eventuele correctie of sturing tijdens het seizoen is daardoor gewaarborgd);
- aanlevering aan het einde van het badseizoen aan het RIZA in een afgesproken format;
- toetsing door RIZA (i.v.m. uniformiteit) aan de EU-richtlijn en verzending, na terugkoppeling met de provincies en de waterkwaliteitsbeheerders, aan DG Water;
- officiële Nederlandse aanlevering aan de Europese Commissie door DG Water.

4 Aandachtspunten

4.1 Nieuwe Europese zwemwaterrichtlijn

De nieuwe zwemwaterrichtlijn COM(2002)581 is nog volop in ontwikkeling. Na vaststelling door de Raad van de Unie moet de richtlijn worden opgenomen in nationale wetgeving. Onder meer de verantwoordelijkheid voor het opstellen van strandprofielen, het treffen van managementmaatregelen tijdens het badseizoen en de uitgebreide voorlichting aan het publiek moeten daarbij duidelijk gemaakt worden.

5 Samenvattend

Samenvattend leidt het voorgaande tot de volgende uitgangspunten en aanbevelingen voor het zwemwateronderzoek in oppervlaktewateren waaraan de waterkwaliteitsdoelstelling zwemwater is toegekend:

- de waterkwaliteitsbeheerder is verantwoordelijk voor het onderzoek naar de kwaliteit van het zwemwater;
- de monsters dienen door de waterkwaliteitsbeheerder te worden genomen in de badzone;
- de waterkwaliteitsbeheerder voert jaarlijks een omgevingsanalyse uit;
- de waterkwaliteitsbeheerder stelt in overleg met de provincie in november/december een onderzoeksprogramma op voor het eerstkomende badseizoen, zodanig dat betrouwbare uitspraken kunnen worden gedaan over de zwemwaterkwaliteit van alle badzones;
- de aanduiding van badzones ten behoeve van de presentatie in het jaarlijkse zwemwaterrapport van de Europese Commissie wordt afgestemd op het geformuleerde onderzoeksprogramma, zodanig dat zich in elke aangeduide badzone minimaal één monsterpunt bevindt;
- de inzameling van de meetresultaten ten behoeve van het jaarlijkse zwemwaterrapport van de Europese Commissie blijft gestroomlijnd; de procedure hiervoor is opgenomen in bijlage 2.

De verantwoordelijkheden samengevat:

Provincie:

- roept in oktober de waterkwaliteitsbeheerders bijeen voor evaluatie van het afgelopen badseizoen en voorbereiding op het komend seizoen;
- stelt badzones ter bespreking waarover aan de EU moet worden gerapporteerd;
- inventariseert de zwemgelegenheden gedurende het badseizoen;
- beoordeelt gedurende het badseizoen de zwemwaterkwaliteit en initieert zonodig nader onderzoek.

Waterkwaliteitsbeheerder:

- voert het afgesproken meetprogramma uit;
- past het herbemonsteringsprotocol toe;
- rapporteert zo snel mogelijk, bij voorkeur binnen 3 dagen na monsterneming, aan de provincie;
- voert een omgevingsonderzoek uit;
- rapporteert uiterlijk voor 1 november de voor de EU benodigde gegevens aan het RIZA.

RIZA:

- houdt partijen op de hoogte van wijzigingen in de EU-informatiebehoefte (regelgeving);
- zendt voor het badseizoen de waterbeheerders een overzicht van de verplichtingen en het rapportageformat;

-
- toetst de verkregen resultaten aan de EU-richtlijn en koppelt de beoordeling terug met de provincies en waterkwaliteitsbeheerders;
 - zendt de rapportage naar DG Water;
 - verstrekt de EU-publicatie over de zwemwaterkwaliteit in de Lidstaten aan provincies en waterkwaliteitsbeheerders.

DG Water:

- biedt de rapportage officieel aan de EU aan.

Bijlagen

(Ongewijzigd overgenomen uit de Leidraad Monitoring: bijlage 7 van het hoofdstuk 'Functiegerichte waterkwaliteitsdoelstellingen')

Inleiding

De beoordeling van de zwemwaterkwaliteit staat in de belangstelling. Er zijn grote belangen mee gemoeid. Kustgemeenten willen graag een blauwe vlag aan de bezoekende toeristen kunnen laten zien. De Nederlandse overheden willen èn een goede beoordeling vanuit de EU realiseren èn veilige mogelijkheden voor zwemmen en recreëren bieden zonder locaties te hoeven sluiten.

Er dient daarom een relatie te zijn tussen de resultaten van een heel badseizoen (eindtoetsing) en de acties die tijdens het seizoen genomen worden (zwemverbod, herbemonstering). Echter, noch in nationale noch in internationale wetgeving staan regels voor herbemonstering en/of het instellen van een zwemverbod.

Achtergrond

(Semi)overheden in Nederland maken gebruik van de Nederlandse wetgeving op dit gebied (Bkmo en Bhvz besluiten), welke is afgeleid van de Europese zwemwaterrichtlijn (76/160/EEC). Het blijkt dat waterkwaliteitsbeheerders in de praktijk verschillend omgaan met het verschijnsel herbemonstering bij normoverschrijding. Het is belangrijk dat gezamenlijk wordt afgesproken hoe hiermee wordt omgegaan.

Herbemonstering

Doel

Het doel van herbemonstering is na te gaan of het om een eenmalige overschrijding gaat of dat er nader onderzoek dient plaats te vinden.

Procedure

Het blijkt in de praktijk lastig te bepalen wanneer een onverwachte overschrijding het gevolg is van een monster- of analysefout, werkelijk verslechterde waterkwaliteit of een niet representatieve monsterneming. De huidige kwaliteitszorg bij monsterneming en analyse moet bewuste of te traceren fouten uitsluiten.

Bij normoverschrijding kan een bevestiging gezocht worden door middel van herbemonstering, ongeacht de vermoede oorzaak. Herbemonstering dient plaats te vinden binnen 5 dagen, waarbij de veldparameters ook opnieuw worden gemeten. De herbemonstering dient plaats te vinden op de gebruikelijke wijze, volgens NEN voorschriften.

Resultaat en actie (zie ook figuur 1)

1. De herbemonstering bevestigt de normoverschrijding niet. Omdat het vaak moeilijk aan te geven is of er al dan niet aantoonbare fouten in monsternamen of -analyse gemaakt zijn, wordt in dit geval altijd de uitkomst van de herbemonstering gerapporteerd (het tweede getal). Indien van één locatie meerdere malen een overschrijding geconstateerd wordt welke niet door

herbemonstering bevestigd wordt, dient nader onderzoek plaats te vinden.

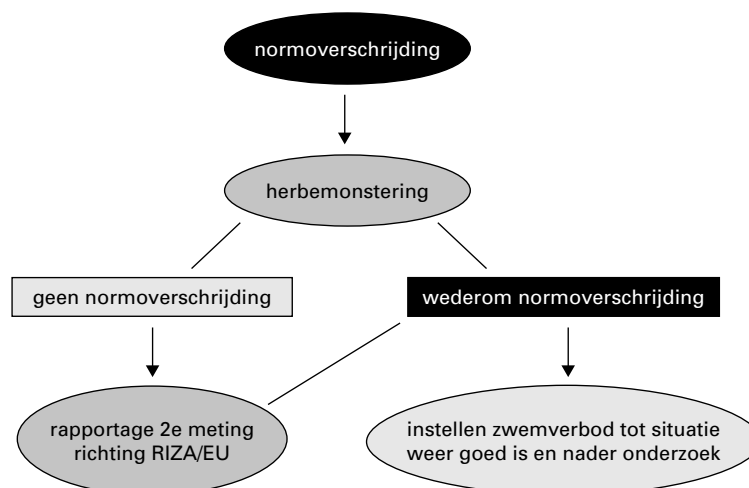
2. De herbemonstering bevestigd de normoverschrijding. De waterbeheerder stelt in overleg met de provincie een (tijdelijk) zwemverbod in totdat de waterkwaliteit weer aan de norm voldoet. Ondertussen moet nader onderzoek plaatsvinden naar de oorzaak van de overschrijding. De uitkomst van de herbemonstering wordt gerapporteerd (het tweede getal).

Ongeacht of de herbemonstering de normoverschrijding al dan niet bevestigd, wordt altijd het tweede resultaat opgeslagen en gerapporteerd.

Herbemonstering kan niet opnieuw aanleiding geven tot herbemonstering (maximaal éénmaal per oorspronkelijke meting, d.w.z. combinatie tijdstip en plaats). Het aantal herbemonsteringen per locatie in een jaar is in principe niet aan een maximum verbonden, maar meerdere herbemonsteringen moeten uiteraard wel goed gemotiveerd kunnen worden.

De toetsing op streefwaarden (zoals faecale streptococcen) is niet richtinggevend.

Figuur 1
Schema voor herbemonstering

Nader onderzoek

Er dient altijd nader onderzoek uitgevoerd te worden om een verklaring te vinden voor de gevonden normoverschrijdingen:

- indien er sprake is van bevestiging van de normoverschrijding door herbemonstering;
- indien van één locatie meerdere malen een overschrijding is geconstateerd welke door herbemonstering niet werden bevestigd.

Het nader onderzoek kan uitwijzen of de omstandigheden (hoge afvoer)/bronnen een negatieve invloed hebben gehad op de waterkwaliteit. Dit kan het bemonsteren van specifieke parameters inhouden, eventueel op meerdere locaties. De aanpak is daarom per situatie verschillend.

De EU richtlijn stelt dat bij vermoeden van lozingen van stoffen die de zwemwaterkwaliteit nadelig kunnen beïnvloeden er aanvullende monsters dienen te worden genomen. Eveneens bij ieder ander vermoeden van verminderde waterkwaliteit. Het Wvo besluit stelt 'Indien sprake is van een verslechtering van de kwaliteit van het water ten aanzien van een parameter, dient aanvullend onderzoek plaats te vinden ten aanzien van die parameter'. Verdere criteria of omschrijvingen over de aard van dit nader onderzoek worden niet gegeven. De Whvz kent wel nader of aanvullend onderzoek, maar dit wordt niet zozeer ingegeven door de resultaten van de bemonstering als wel door controle op andersoortig specifiek besmettingsgevaar e.d. Dit protocol gaat niet in op de inhoud van het nader onderzoek.

Verantwoordelijkheid

De waterkwaliteitsbeheerder

- beslist zelf over het al dan niet uitvoeren van herbemonstering en stelt de provincie op de hoogte;
- rapporteert het resultaat van de herbemonstering (tweede getal) als uiteindelijk resultaat in de jaarlijkse rapportage naar RIZA.

De waterkwaliteitsbeheerder en de provincie

- beslissen over de wijze waarop het nader onderzoek wordt uitgevoerd.

Het RIZA

- toetst de ruwe data aan de Europese zwemwaterrichtlijn en rapporteert de kentallen richting Europese Commissie
- geeft indien nodig een toelichting op overschrijdingen die veroorzaakt zijn door extreme weersomstandigheden (middels een KNMI rapport), zodat deze overschrijdingen geen rol spelen bij de eindtoetsing.

Bijlage 2 Inzameling van gegevens voor de EU zwemwaterrapportage

Stap 1: evaluatie badseizoenen en voorbereiding van het nieuwe seizoen
Ieder najaar initieert de provincie een overleg met de betrokken waterkwaliteitsbeheerders (Rijkswaterstaat en waterschappen). Zij komen bijeen met het doel:

1. het afgelopen badseizoen te evalueren;
2. afspraken te maken voor het komende badseizoen (o.a. meetprogramma).

In het overleg komt ter sprake:

- vergelijking van het eerder vastgestelde meetprogramma met de resultaten (uitgevoerd onderzoek in afgelopen badseizoen);
- bespreking/afpaling van de subset die aan de EU wordt aangeboden;
- toekennen van de juiste namen aan de locaties;
- vaststelling van het programma voor het komend badseizoen, gebaseerd op:
 - de rapportage naar de EU van het lopende jaar;
 - de waterkwaliteitsgegevens (bij goede kwaliteit mogelijke reductie in frequentie; zwemverboden);
 - de resultaten van het omgevingsonderzoek (waterkwaliteitsbeheerders);
 - herziening van de functietoekenning (provincie).

De vergaderdatum dient zodanig te worden gekozen dat het nog mogelijk is de complete gegevensset van het lopende jaar voor 1 november aan het RIZA te leveren.

Stap 2: de inzameling

Nadat de waterkwaliteitsbeheerders in maart door het RIZA nogmaals zijn geïnformeerd over de vanuit de EU vereiste informatie (en het format), starten de waterkwaliteitsbeheerders 2 weken voor het badseizoen (1 mei - 30 september) de bemonsteringen. Tijdens het badseizoen sturen de waterkwaliteitsbeheerders zo snel mogelijk, bij voorkeur binnen 3 dagen na monsterneming, de resultaten van het onderzoek naar de provincie. In overleg tussen provincie en waterkwaliteitsbeheerders kan zondig bijsturing plaatsvinden van het lopende onderzoekprogramma op basis van actuele ontwikkelingen.

Stap 3: de rapportage

Nadat volgens stap 1 afspraken zijn gemaakt over het afgelopen badseizoen, zenden de waterkwaliteitsbeheerders uiterlijk 1 november de gegevensset voor de EU naar het RIZA. Het RIZA toetst de gegevens aan de EU-richtlijn en verzendt deze, inclusief een bijlage met gemotiveerde afwijkingen, aan DG Water. Voorafgaand aan de verzending koppelt het RIZA de resultaten terug met de provincies en waterkwaliteitsbeheerders. DG Water verzorgt de officiële aanbieding aan de EU (uiterlijk 31 december).

Het RIZA verstrekt aan de provincies en waterkwaliteitsbeheerders een exemplaar van de publicatie van de EU over 'de kwaliteit van het zwemwater in de Lidstaten'. Deze publicatie is ook online te raadplegen op: <http://europe.eu.int/water/water-bathing/report.html>